

Và thu bỗng nhiên trở lại

Thơ : Luân Hoán & Nhạc : Vĩnh Điện

Boston

Có lẽ mùa thu không lại đầu chiều hiu hắt mưa rơi con

chìm nép mình dưới lá nghiêng vai ngẫm nghĩ nhìn trời. Mây xa nằm phơi tâm

sự đời người chia sớt chờ mong ngọn lá vu vơ buồn rụng chạm

khê sao như nước lòng nhớ xưa đã hơn mấy bận Em về đây thơ cùng

thu gió tình nghịch nâng mái tóc chế thành mấy ngọn phiêu du. Ao

xanh thông tay em rửa lá vàng từng chiếc ngân ngơ rừng thu như đang xao

động ní non xin chút hương người Có lẽ mùa thu không lại kể

từ gót sấp ong xa vườn tình ta chôn mấy bận mười câu thơ liệm nguyệt hoa.

Bàn tay thơm lòng ao rộng con mắt gọi tình thiết tha Và thu bỗng nhiên trở

lại Và em em vẫn trong ta Con chim trên cành trụi lá băng khung cảnh tiếng gọi

mỗi ta ngồi trong từng kẻ lạ Thơ bằng tình em thu ơi!